

Mireia Córdoba Casanovas
Laia Morera Castaño
Andrea Rodríguez Mellado
Marta Soldevila Alonso

L' AMBIGÜITAT DEL PAS DEL TEMPS

CONCEPTUALITZACIÓ DE LA IDEA

L'ambigüitat del pas del temps és un *videoart* que pretén relacionar el concepte del pas del temps amb l'estat d'ànim d'una persona. Les autores, Mireia Córdoba Casanovas, Laia Morera Castaño, Andrea Rodríguez Mellado i Marta Soldevila Alonso volem transmetre la durada del primer en funció de les emocions i sentiments que algú estigui sentint en aquell precís moment.

Normalment, quan estem fent quelcom que no ens agrada, per exemple, quan intentem dormir i no podem o quan ens obliguen a mirar una pel·lícula avorrida, tenim la sensació que el temps ens passa molt lentament. En canvi, quan estem gaudint d'una activitat de la que en gaudim, tot se'ns fa més amè i, inclús, sentim que el temps passa més ràpid que de costum, com per exemple quan estem practicant els nostres hobbies o quan tenim una conversa interessant amb algú.

D'altra banda, els éssers humans i, sobretot els infants, podem experimentar una sensació de benestar i serenitat; un moment de pau en què sembla que el temps s'hagi aturat per un segon. Deixem de banda el món estressant al qual estem exposats per viure plenament aquell instant sense pensar en res més.

Tot i ser conscients que la sensació de velocitat del pas del temps és completament objectiva i que transcorre exactament igual per a tothom, considerem que té una vessant personal, individual e intransferible que depèn del subjecte: en funció del seu estat emocional, aquest experimentarà la velocitat d'una manera o d'una altra.

Volem transmetre amb aquest *videoart* la influència d'aquest factor tan curiosament subjectiu sobre la fermesa de quelcom invariable com és el pas del temps. Tanmateix, no només volem mostrar aquesta subjectivitat de forma individual, sinó que també ens interessa enfrontar-la a la realitat de què el temps passa igual per a tothom.

Així doncs, farem una comparativa d'aquestes tres situacions juntament amb un petit contrast, que serà una base musical i una pulsació constant que complementarà la idea del temps com a element ferm i objectiu, el qual ni s'atura, ni es rallenteix ni s'accelera per a ningú, independentment del que estiguem sentint.

Per diferenciar aquestes tres parts, aprofitarem un recurs utilitzat al film *Orlando*, el qual consisteix en separar els capítols dels que consta la narració amb plans en negre, juntament amb un petit títol que expressa de manera clara el tema que es tractarà a continuació. Els tres títols utilitzats són: “el temps no va més lent”; “el temps no s’atura”; “el temps no va més ràpid”.

A més a més, com a missatge personal, hem volgut afegir un últim títol anomenat “però sempre passa, aprofita’l”, per tal d’establir el paper reivindicatiu del *videoart*, que en aquest cas és remarcar que, independentment del que li sembli a un mateix, el temps sempre transcorre, i el més adient és aprofitar-lo.

Tal i com hem esmentat, el primer títol fa referència a la sensació de lentitud del temps. Per donar a entendre-ho, en una de les cantonades de pantalla hi apareixeran un seguit de icones o *emojis* que representaran expressions facials series i apàtiques. Idealment han de transmetre l’angoixa i avorriment de la sensació que el temps passa molt lentament. A la resta de la pantalla apareixeran imatges relacionades amb els moments on tenim aquests sentiments.

El segon títol fa referència al present, a la sensació de que el moment en què ens trobem és immortal i dura per sempre. Per a aquest apartat utilitzarem imatges d’absorció com per exemple la mirada perduda en l’horitzó, l’endinsament en la naturalesa o la relaxació d’un massatge. Pel que fa a les icones, en aquest cas estaran relacionades amb la serenor i la tranquil·litat.

El tercer títol fa referència a la sensació de rapidesa del temps. De la mateixa manera que al primer, hi apareixeran un seguit d’icones a la cantonada; en aquest cas, però, les expressions que s’hi volen mostrar seran alegres, emocionades, eufòriques... A la resta de la pantalla s’hi podran observar imatges, aquest cop, molt dinàmiques i una mica accelerades.

La decisió de posar icones l’hem incorporada, per una part, per a materialitzar la societat tecnològica actual, donat que son un gran símbol de l’època present. Per una altra banda, hem considerat que podíem aprofitar el fet que aquestes icones es van idear per a transmetre específicament aquestes emocions que nosaltres busquem. A més, concebem aquestes icones com una proposta innovadora que recentment s’està explotant bastant, sobretot en el sector publicitari.

Cal afegir que un altre motiu pel qual les hem incorporat ha estat per transmetre el paper de les noves tecnologies en l’engravament de les situacions especificades: els avenços tecnològics ens fan més susceptibles, per exemple, a que el temps s’aturi, ja que ens podríem passar hores connectats sense ni adonar-nos.

Finalment, i tal i com hem comentat en un dels paràgrafs anteriors, el so d'un metrònom acompanyarà les visualitzacions marcant un ritme constant fàcilment detectable, de manera que es generarà un contrast entre les sensacions i la realitat. Per a remarcar encara més aquest contrast, les icones canvien de forma sincronitzada amb el metrònom. Aquesta incorporació està basada en el *videoart* de "*The square dance*" on també hi apareix un metrònom, tot i que amb unes altres intencions.

STORYBOARD

EL TEMPS NO VA MÉS LENT

EL TEMPS NO S'ATURA

EL TEMPS NO VA MÉS RÀPID

Els títols que acompanyen els fotogrames apareixeran prèviament al *frame* al qual s'associen, sobre un fons negre. Totes les imatges seran extretes d'un arxiu (sense cap tipus de drets) i correspondran al tipus de situacions requerides: avorrides, estancades i divertides. Finalment tornarà a aparèixer un títol: “PERÒ SEMPRE PASSA, APROFITA’L”.

ENLLAÇ

<https://vimeo.com/166989556>